

Pan Stanislav Hlava se narodil 22.prosince 1926 v Bozkově do zeměděleské rodiny.

Po studiu na obecné a měšťanské škole nastoupil na osmileté gymnázium do Turnova, kde zažil zabrání Sudet. Do roku 1943 chodil na gymnázium, potom ho Němci zabrali jako lazaret. Musel tedy s ostatními studenty přesídlit na chlapeckou a dívčí měšťanku, kde v odpoledních hodinách probíhala výuka studentů gymnázia.

20. listopadu 1944 byl s ostatními studenty nasazen do „technische Nothilfe“, což byla pracovní četa. Pracoval v Havlíčkově Brodě na stavbě tunelu pro dvojkolejku.

Po válce, v roce 1946, odmaturoval a nastoupil na vysokou školu, na filozofickou fakultu obor latina a dějepis. V pátém ročníku, po státnicích z latiny, ho vyloučili. Až později se dozvěděl, z jaký byl důvod. O panu Hlavovi tehdy napsali: „jde o člověka nábožensky bigotně založeného a je znám svým reakčním smýšlením.“

Přihlásil se na pracovní úřad v Semilech, kde si z nabízených oborů vybral stavebnictví a půl roku pracoval jako pomocný dělník. Po dvou letech na vojně se stal plánovačem. Později si udělal tří letou stavební průmyslovku v Praze. Od té doby pracoval jako technik a stavbyvedoucí. Podílel se na 15 stavbách, včetně Rubínu a Krematoria v Semilech.

Do důchodu odešel 1. ledna 1987. I nadále ovšem pracoval. Dělal stavební dozor při stavbě cisteren pro naftu a benzin v ČSAD, zastával funkci starosty v Bozkově a také vyučoval němčinu na Gymnázium Ivana Olbrachta v Semilech.

Přestože nemohl dostudovat vysokou školu, zajímal se i dále o historii. Pravidelně po několik let navštěvoval archiv v Bystré a později v Semilech a ze získaných informací napsal několik knih (Bozkouský přítrefuňky, Přehled obyvatel a domů obce Bozkov).